

ZAWIERZENIE

Nos cum prole pia - benedicat Virgo Maria

DIECEZJA BYDGOSKA, TORUŃSKA I ARCHIDIECEZJA GNIEŹNIEŃSKA

PAŹDZIERNIK 2018 NR 224

W Przymierzu z Tobą, Ojcze!

Kochana Rodzino Szensztacka!

Dla nas, ludzi Szensztatu, każdy październik jest podwójnie drogi sercu. To miesiąc Różańca św. - modlitwy szczególnej, gdy w dziesiątkach Zdrowasiek rozważamy najważniejsze tajemnice życia Pana Jezusa i Jego Matki. Św. Jan Paweł II w Liście o Różańcu zachęca: „Trzeba powrócić do modlitwy w rodzinie i do modlitwy za rodziny... Różaniec św. ... jest modlitwą, która szczególnie sprzyja gromadzeniu się rodziny. Kierują wzrok na Jezusa, poszczególni jej członkowie odzyskują na nowo zdolność patrzenia sobie w oczy, by porozumiewać się, okazywać solidarność, wzajemnie sobie przebaczać, by z przymierza miłości odnowionym przez Ducha Bożego”(nr 41).

Październik to także to także początek Szensztatu. 18 października 1914 r. nasz Ojciec Józef wraz z młodymi chłopakami z Sodalicji Mariańskiej, prowadzony tchnieniem Ducha Świętego, wszedł w szczególną relację oddania, poświęcenia się Matce Bożej na zasadzie obustronnej współpracy, którą z biegiem lat nazwano przymierzem miłości.

Wierność przymierzu pierwszych pokoleń dała nam Sanktuarium jako miejsce łask pielgrzymkowych, różnorakie rozwijające się wspólnoty stanowe oraz Założyciela jako Ojca duchownego, któremu możemy zaufać i pozwolić się prowadzić na drogach realizacji charyzmatu. Przypomnijmy, że charyzmat jest łaską Ducha Świętego, którą otrzymują poszczególni ludzie nie tyle dla siebie samych, ale dla ubogacenia całej wspólnoty Kościoła. Zawierając Przymierze miłości z MTA włączyliśmy się w charyzmat, który otrzymał nasz Założyciel, stajemy się jego współpracownikami. W opartej na wierze relacji z nim chcemy ten charyzmat poznawać, rozważać w świetle Ducha Świętego i realizować we wspólnocie.

15 września br., w 50 rocznicę odejścia o. Józefa Kentenicha do Domu Ojca, przy Sanktuarium Wierności w Otwocku-Świdrze reprezentanci Rodziny Szensztackiej w Polsce zawarli Przymierze miłości z Ojcem. Wiąż ta, wynikająca z Przymierza miłości z MTA jest wyrazem naszej wierności i odpowiedzialności za otrzymany od Ducha Świętego charyzmat.

Przy Sanktuarium Zwierzenia włączenie się w ten akt odbędzie się w czasie Diecezjalnego Dnia Przymierza – 20 października 2018 r. Serdecznie zapraszam!

***Życzę błogosławieństwa Ojca
– s. M. Emanuela***

W PRZYMIERZU Z TOBĄ, OJCZE !

ZATRZYMAJ SIĘ PRZY OJCU...

SŁOWA OJCA

„Dla nas przymierze miłości z Matką Bożą jest głęboko sięgającym odnowieniem, umocnieniem i zabezpieczeniem przymierza Chrztu, tzn. przymierza z Chrystusem i całą Trójcą Świętą. Każde poświęcenie i odnowienie go, jest ponownym, dobrowolnym opowiedzeniem się za Chrystusem. Decyzja ta wywiera potężny wpływ na wolę, kieruje ją ku Bogu, Królowi świata i serc. Równocześnie łączy niebo z ziemią – niesie nam łaskę Chrystusową, przyczynia się do głębszego wzrastania we wspólnotę miłości z Chrystusem i całą Trójcą Świętą”.

O. Józef Kentenich

MODLITWA OJCA

Matko, prowadź nas do Ojca.

**Nie nas jedynie, ale wszystkich, którzy tu przychodzą,
aby doświadczyć Twojej mocy i miłości.**

Przyprowadź Ojca do nas.

Podaruj nam cudowny świat dzieciństwa.

**Pozwól nam wkrótce oglądać,
jak dokonują się cudowne dzieła.**

**Prowadź nas drogami, którymi Ty kroczyłaś
w czasie swojego ziemskiego życia: pełnymi mroku ścieżkami wiary.**

Prowadź nas drogami Chrystusa.

I pozwól nam mieć udział w Jego losie.

WSPOMNIENIE O OJCU

„Często podziwiałem ojca Józefa Kentenicha z jakim spokojem i opanowaniem przeżywał on swój dzień. Brak czasu to dla współczesnego, zabieganego człowieka duży problem. Dlatego postawa Ojca, jego wewnętrzne nadprzyrodzone nastawienie było dla wielu ludzi wzorem i przykładem jak sobie poradzić w chaosie dnia codziennego. Ojciec Józef Kentenich potrafił żyć chwilą obecną, całkowicie zdany na Boże prowadzenie dlatego pozostawał spokojny i opanowany mimo wymagań, które niosło życie. Całkowicie oddany do dyspozycji Matki Bożej każdą chwilę swojego życia przeżywał w Jej obecności i Trójjedynego Boga. Ojciec Józef wiedział, że fizycznie nie jest w stanie wszystkich przyjąć i zająć się każdą sprawą dlatego bezgranicznie ufając Maryi, że Ona uzupełni te braki, powierzał Jej każdego człowieka”.

**Zachęcam do SPISYWANIA PROŚB I PODZIĘKOWAŃ
zanoszonych za pośrednictwem naszego Ojca Założyciela.**

W tym celu można posłużyć się także adresem mailowym: sekretariat-kentenich@szensztat.pl;
Zapraszam na stronę internetową Sekretariatu Ojca: <http://www.pater-kentenich.org/pl/>

Rodzina Bogiem silna

I ślubuję Ci miłość...

Miłość małżeńska jest wielką naturalną potrzebą człowieka, jest nakazem życia i serca.

Wzajemna miłość zwycięża i sprawia, że nawet największe przeszkody są do pokonania.

Dlatego tak ważne jest, aby małżonkowie nie tylko u progu wspólnego życia wyrażali sobie miłość, ale żeby ją pielęgowali przez całe swoje wspólne życie. Trzeba jednak wiedzieć, czym jest prawdziwa miłość, żeby móc z niej uczynić fundament szczęścia małżeńskiego.

Obecnie często przysłania się prawdziwe cechy miłości, co w rezultacie powoduje błędne jej definiowanie i rozumienie.

A zatem czym jest miłość?

Jest ona rzeczywistością bardzo złożoną i skomplikowaną. Jest bowiem ukierunkowaniem ludzi na siebie, ale równocześnie jest wolnością, przywiązaniem, nadzieją, wymogiem serca, ofiarą, radością, pokojem...

Jaka powinna być zatem miłość, żeby na to miano zasługiwała?

Miłość mężczyzny i kobiety zakłada wzajemne oddanie się na płaszczyźnie duchowej, psychicznej i fizycznej. Płaszczyzna duchowa to ponoszenie dla siebie nawzajem ofiar i odpowiedzialność za siebie. Płaszczyzna psychiczna to wzajemne uczucie zakochania i miłości, a fizyczna to wyłączność we współżyciu seksualnym. Wzajemne oddanie się sobie jest całkowite i wyłączne. Narzeczeństwo a później małżeństwo jest stopniowym zlewaniem się dwóch historii życia w jedną.

Autentyczna miłość jest dozgonna. Ktoś powiedział, że dwóch rzeczy nie można próbować: miłości i śmierci. Nie ma miłości „na jakiś czas” i nie ma miłości na próbę.

Dla dojrzałego przeżywania miłości małżeńskiej potrzebna jest dobra znajomość siebie i współmałżonka oraz znajomość praw, którymi rządzi się męskość i kobiecość. Bardzo wiele trudności przeżywanych przez małżonków wynika nierzadko z braku zrozumienia najpierw siebie samego a później zrozumienia swoich wzajemnych potrzeb, pragnień i oczekiwań. Należy podkreślić, że poznanie praw i potrzeb, którymi rządzi się własna psychika i psychika osoby kochanej jest podstawowym obowiązkiem każdego z małżonków. Oznacza to całkowite zaparcie się siebie dla osoby kochanej (na wzór Chrystusa), oraz kształtowanie w sobie postawy współodczuwania czyli zdolności zrozumienia i przeżywania w sobie uczuć, pragnień i potrzeb osoby drugiej – tylko wówczas małżeństwo może być związkiem stałym i szczęśliwym.

Miarą autentycznej miłości małżeńskiej jest nie doświadczenie fascynacji emocjonalnej i erotycznej ale właśnie gotowość umierania dla siebie, swoich potrzeb i pragnień, aby żyć dla drugiego. Doświadczenie pokazuje niezbicie, iż fascynacja emocjonalna i erotyczna jest uczuciem zmiennym i niestałym. Budowanie związku małżeńskiego tylko na niej nie gwarantuje jego trwałości. Niektórzy sądzą, że miłość musi przychodzić bez wysiłku, nie chcą o nią zabiegać, gdyż wydaje im się, że trud w to włożony zniszczy szczęście. Tymczasem najcenniejsze jest dla nas to, czemu poświęcamy najwięcej czasu, trudu i wyrzeczeń. Podobnie miłość – im bardziej ją pielęgnujemy, tym większej nabiera wartości.

Lecz niejednokrotnie, gdy pragniemy kochać współmałżonka ofiarnie i z całym oddaniem, szybko dochodzimy do granic swoich możliwości. Granice te zakreślane są przez nasz egoizm, zmienność nastrojów i uczuć oraz różne osobiste zranienia nabyte w ciągu życia. Człowiek dość szybko odkrywa w sobie samym jakąś fundamentalną niezdolność do całkowitego oddania się w miłości, szczególnie wówczas, kiedy wydaje mu się, że nie spotyka się z pełną wzajemnością. Dotykając granic ludzkiej

W PRZYMIERZU Z TOBĄ, OJCZE !

miłości prowadzi także do większego lub mniejszego rozczarowania tym, z czym człowiek spontanicznie wiąże nadzieję na pełne szczęście: miłością kochanej osoby. Jest to niewątpliwie bardzo bolesne uświadomić sobie, że człowiek, którego kocham, nie może do końca spełnić moich pragnień i oczekiwań, i odwrotnie, że ja nie mogę zrealizować wszystkich jego pragnień i potrzeb.

Ale z drugiej strony to właśnie bolesne doświadczenie posiada także swoje ogromne znaczenie dla małżonków. Dzięki niemu mogą odkryć ograniczoność każdej ludzkiej miłości i potrzebę otwarcia się na Miłość nieskończoną. Prawdziwe trwanie w Bogu gwarantuje im dopiero prawdziwe trwanie w miłości. Sam Bóg jest bowiem źródłem każdej autentycznej miłości. Tak więc nie tylko doświadczenie Boga prowadzi małżonków do pełniejszej miłości małżeńskiej, ale także doświadczenie prawdziwej miłości małżeńskiej otwiera ich na Boga.

Dążenie do Boga dokonuje się w małżeństwie poprzez wzajemne oddanie się sobie. Żona szuka Boga nie tylko wspólnie ze swoim mężem, ale także w swoim mężu i odwrotnie, mąż szuka Pana Boga nie tylko razem ze swoją żoną, ale także w swojej żonie. Im prawdziwsza jest ich miłość, tym pełniej prowadzi ich ona do miłości Boga odkrywanego w sobie nawzajem.

A zatem znalezienie we współmałżonku prawdziwego towarzysza życia jest tak cenne, że wynagradza wszelki wysiłek. Oczywiście, żeby ten wysiłek był naprawdę owocny, musi pochodzić od obu stron.

I aby to osiągnąć prosimy słowami świętego Franciszka:

Spraw, abyśmy mogli nie tyle szukać pociechy, co pociechę dawać;
nie tyle szukać zrozumienia, co rozumieć;
nie tyle szukać miłości, co kochać;
albowiem dając – otrzymujemy.

Krystyna Jedynak, Związek Rodzin

TO SIĘ WYDARZYŁO...

Mały Buczek 2018 - rozpoczęcie nowego roku formacji

W niedzielę 9.09, tradycyjnie wybraliśmy się śladami Ojca Założyciela do Małego Buczka, by w tym szczególnym miejscu pamięci rozpocząć kolejny rok formacji w naszej Szensztackiej Rodzinie. Spotkanie rozpoczęliśmy o g. 11.30 Eucharystią w parafialnym kościele św. Katarzyny w Lipkach, po której nasza Violetta przedstawiła kilka myśli o więzi z Ojcem i imieniu wspólnoty zaprosiła Ks. Proboszcza i Parafian do parku w Małym Buczku na dalszy program. Przejechaliśmy do pięknego XVIII wiecznego parku, gdzie 5 lat temu uroczyste odsłoniliśmy pierwszą w Polsce tablicę upamiętniającą obecność Sł. B. O. J. Kentenicha na naszych ziemiach. Przy kamieniu pamięci odmówiliśmy modlitwy o beatyfikację Ojca. Bardzo życzliwi pracownicy Nadleśnictwa w Małym Buczku oprowadzili nas po parku i tradycyjnie przygotowali ognisko na rodzinną biesiadę. Zapraszam do obejrzenia filmiku:

<https://youtu.be/fjv47bQjv94>.

Triduum Szensztackie przy Sanktuarium Wierności

W dniach 13-16.09 przy Sanktuarium Wierności w Otwocku-Świdrze odbyło się doroczne Triduum Szensztackie. Reprezentanci wszystkich diecezji i wspólnot stanowych pochylali się nad znakami czasu jakie towarzyszyły nam w przeżywaniu ROKU OJCA KENTENICHA. Kulminacyjnym punktem był 15.09, dzień 50 rocznicy odejścia naszego Ojca do Domu Ojca Niebieskiego. Tego dnia jako Rodzina Szenszatcka w Polsce zawarliśmy z nim Przymierze miłości. Nowym mottem, jakie będzie towarzyszyło nam w pracy duchowej są słowa: *W PRZYMIERZU Z TOBĄ, OJCZE!* Zapraszam do obejrzenia zdjęć!

<https://photos.app.goo.gl/MzZyj2gWFZk6WT5z6>

W PRZYMIERZU Z TOBĄ, OJCZE !

Ruszyła Akademia

29.09 br. rozpoczęliśmy kolejną, 4. edycję Akademii Rodziny. Z serca dziękuję wszystkim, którzy rozumiejąc sytuację rodziny pośród dzisiejszych zagrożeń, otwartym sercem zareagowali na naszą propozycję włączenia się w prace organizacyjne tej edycji. Dziękuję przede wszystkim ubiegłorocznym absolwentom, którzy nas znacząco wspomagają, a także wszystkim, którzy własnym czasem, pracą, a także modlitwą i ofiarą wspierają Akademię. Bóg zapłać!

!!! OGŁOSZENIA !!!

PAŹDZIERNIK 2018

15.10 – Dzień Dziecka Utraconego – modlimy się za rodziny dotknięte syndromem utraty dziecka;
W kościele św. Jadwigi Królowej o g. 18.30 – Msza św. i różaniec w tej intencji

18.10, czw., g.10.00-18.00 - adoracja NS, Msza św. Przymierza – oprawa lit. -gr. MB. Zwycięskiej

20.10, sob., g. 11.00-16.00– Diecezjalny Dzień Przymierza: *W Przymierzu z Tobą, Ojcze!*

11.00 – Eucharystia

- Nabożeństwo włączenia się w Przymierze miłości z Ojcem

12.45 – Agapa

14.00 – Rodzinne świętowanie

15.00 – Koronka do Bożego Miłosierdzia i Różaniec

Bardzo serdecznie wszystkich zapraszam na świętowanie Dnia Przymierza!!!

W czasie skupienia będzie można nabyć stroik na uroczystość Wszystkich Świętych przygotowany przez naszą młodzież.

21.11, (3. ndz.) g. 15.30 – E u c h a r y s t i a w int. Małżeństw i rodzin z błogosławieństwem matek/rodziców oczekujących potomstwa oraz modlitwą o dar nowego życia oraz
KAWIARENKA DIALOGOWA MAŁŻONKÓW!!! Zapraszamy!!!

28.10; g.10.00–14.00 – Spotkanie organizacyjno-formacyjne dla **Animatorów grup Ligi Rodzin.**

31.10 – 2.11. - Nawiedzenia Matki Bożej w kopi obrazu Jasnogórskiego w Sanktuarium Zawierzenia (program wkrótce!)

LISTOPAD 2018

10.11 – Związek Rodzin zaprasza do Kolankowa na spotkanie z okazji 100 rocznicy Niepodległości. O g. 15.00 - Eucharystia oraz biesiada patriotyczna.

11.11 – 100 lecie Niepodległości Polski

16.11 – ur. Ojca Założyciela

18.11, ndz., g.15.00- Nabożeństwo Zawierzenia i Msza św. Przymierza w int. Małżeństw i rodzin z błogosławieństwem matek/rodziców oczekujących potomstwa oraz modlitwą o dar nowego życia oraz **KAWIARENKA DIALOGOWA MAŁŻONKÓW!!!** ; oprawa lit. - gr. Matki Kościoła;

W PRZYMIERZU Z TOBĄ, OJCZE !

GRUDZIEŃ 2018

2.12, ndz. g. 11.00 – 16.00 – Skupienie Adwentowe

16.12, (3. ndz.) g. 15.30 – Eucharystia w int. Małżeństw i rodzin z błogosławieństwem matek/rodziców oczekujących potomstwa oraz modlitwą o dar nowego życia

18.12, wt., g.10.00-18.00 - adoracja NS, Msza św. Przymierza – oprawa lit. - Związku Rodzin

25-26.12 – Boże Narodzenie

29.12, g. 15.00 – Eucharystia z Ks. Biskupem Janem w parafii Świętej Rodziny i spotkanie opłatkowe w auli przy Sanktuarium

31.12, pn. - Msza św. w Sanktuarium o północy

* * * * *

Pamiętajmy o naszych Chorujących, o Jubilatach i Solenizantach, wyprasząc im potrzebne łaski i opiekę Matki Bożej. Zachęcam do odmówienia nowenny do Ojca Założyciela w intencji naszych Chorych i we wszystkich intencjach zanoszonych za jego wstawiennictwem. W sposób szczególnie pamiętajmy o p. Wandzie, p. Stefanie, p. Marku i p. Romanie.

Wszystkim, którzy chcą podzielić się swymi refleksjami, intencjami, pomysłami, czy też świadectwami a przez to przyczynić się do wspólnego tworzenia naszej gazetki, prosimy o kontakt.

Diecezjalne Centrum Ruchu Szensztackiego:
Bydgoszcz ul. Smukalska 113, Tel. 52/340-20-14

www.bydgoszcz.szensztat.pl
www.facebook.com/SzensztatBydgoszcz
www.szensztat.pl

Redakcja:

S. M. Emanuela – s.emanuela@szensztat.pl, D. T. Wojcieszakowie: 692 480 029, tomaszwojciech@wp.pl, M.M. Nowakowie: 504 752 084, goskanowak1@buziaczek.pl, B. K. Stygarowie: 501 657 091, bozenastygar@wp.pl, k_stygar@wp.pl; B. i P. Kruczkowscy: tel. 503 141 165, 3kp@wp.pl, Diec. Toruńska: W. B. Pniewscy: 512 970 102, pniewskawanda@gmail.com

Konto Sióstr: BANK PEKAO SA II ODDZIAŁ W BYDGOSZCZY Nr: 47 1240 3493 1111 0000 4306 1259
